

Srbi se norčujejo iz mednarodne skupnosti

Zgornji naslov sem izbral name-noma. Zanj pa me je spodbudila zadnja seja Varnostnega sveta pretekli teden, ko je kolikor toliko še občutljiva mednarodna javnost pričakovala, da bo ob obleganju in obstreljevanju Bihača sprejel odločne sklepe. Ti pa bi bili: konec prelivanja krvi nedolžnega civilnega prebivalstva, odprtje poti za begunce, elektrika, voda in hrana za prenapolnjeno bihaško bolnico. Toda nič; samo poziv, naj Srbi ustavijo boje za Bihač, vendar brez »sicer«, kar pomeni toliko kot nič. Srbi so spet zmagali, svetovna politična skupnost pa je spet zatajila in se odrekla svojim temeljnim demokratičnim načelom. Vse konvencije (OZN, Ženevska mednarodnega RK itd.), resoluci-

je, načela v primeru Bosne in Hercegovine ne veljajo več. Kar je drugje v svetu, razen seveda v Afriki, velik mednarodni zločin (Kuvajt), je v Bosni povsem normalno, dopustljivo.

Nato je sicer trikrat poslal svoja letala nad bosanske Srbe, napravila so nekaj lukenj v vzletni stezi letališča v Udbini v srbski Kninski krajini na Hrvaškem, baje so zadelo tudi kak tank, potem pa je bil konec. Temu so nasprotovali Rusi, ki so seveda, kadar kdo hoče zadržati bosanske Srbe, zelo zaskrbljeni, temu sta odločno nasprotovali Francija in Anglija, ki se bojita za svojih 10.000 vojakov v sestavi modrih čelad v Bosni. Američani bi sicer, vsaj po besedah, zaostriili pritisk na Srbe, pa

jim prav ti dve evropski zaveznici tega ne dovoljujeta z očitkom, da nimajo svojih vojakov v Unproforju. Milošević je resnično moder politik in tudi daljnogleden, kakor o njem pravi ruski zunanji minister Kozirjev. Na svojo vzhodno fronto za uredništev Velike Srbije je pravočasno dal premestiti dovolj orožja vseh vrst in drugega strateškega materiala, da zdaj lahko igra vlogo goloba miru, pred mednarodno skupnostjo z nekakšnim embargom proti bosanskim Srbom pridobiva točke, Rusija pa je že napovedala, da bo Srbijo za zimo založila s plinom, da vsaj Beograd ne bi zmrzoval. S to potezo je rešila Miloševića pred socialnimi nemiri in srbski opoziciji vzela vetra iz jadr. **Jože Rovšek**

Radiska mladina se je spet iz- kazala.

Preteklo soboto je pred številnimi obiskovalci uprizorila »vsemirsko« igro Borisa A. Novaka Mala in velika luna. Režiral je Marjan Bevk,

prizorišče pa je bilo zelo posrečeno. Pri vseh mladih igralcih je bilo opaziti napredek tako v sproščenosti kot tudi pri jeziku. Na sliki mladi Samo Lampichler, ki je izvalil aplavz »na odprti sceni.«

Slovenija se ne namerava več pogajati z Italijo

Po tretji italijanski preprečitvi podelitve mandata Sloveniji za začetek pogajanj je slovenski premier Drnovšek izjavil, da se Slovenija ne namerava več od sestanka do sestanka ministrskega sveta EU pogajati z Italijo in dodal da bo Evropski uniji predlagala ustanovitev mednarodne skupine strokovnjakov, ki naj nevtrarno presodijo o slovensko-italijanskih odnosih (beri sporih), nadalje bo zahtevala razpravo v Evropski uniji, Italija pa naj javno predstavi svoje predloge in zahteve do Slovenije.

Na ponedeljkovi seji ministrskega sveta EU v Bruslju je Slovenija spet padla skozi rešeto. V razpravi o Sloveniji, ki je trajala kaki dve minuti, je podsekretar v italijanskem zunanjem ministrstvu Livio Caputo, znan po svoji nenaklonjenosti do Slovenije, dejal, da pogovori zaradi volitev v Sloveniji niso stekli in da Italija ne more dati privoljenja za dodelitev mandata Sloveniji.

V nasprotju pa je skupščina zahodnoevropske skupnosti na zasedanju v Parizu, kljub nasprotovanju italijanskih delegatov sprejela predlog ministrskemu svetu te vojaške organizacije, naj brez odlašanja sprejme Slovenijo v pridruženo članstvo. Na konferenci je kot gost sodeloval tudi slovenski predsednik Milan Kučan, ki je v svojem govoru bruseljsko zavrnitev ocenil za zgodovinsko krivico in neutemeljeno diskriminacijo Slovenije. **J. R.**

Norveški NE za EU

Na Norveškem se je Evropski uniji ob nedeljskem referendumu zalomilo. Preko 52 odstotkov volilcev je namreč glasovalo proti vključitvi. Tako se je ponovila zgodba iz leta 1972, ko so Norvežani prvič odklonili povezavo s tedanjo Evropsko gospodarsko skupnostjo. Norvežane predvsem moti restriktivna evropska politika na področju ribolova in kmetijstva sploh, nadalje centralistično vodenje EU iz centrale v Bruslju, za severno prebivalstvo pa je že glavno mesto Oslo predaleč, kaj šele Bruselj, nadalje se bojijo za okolje, saj je njihova zakonodaja okolju prijaznejša kot v EU, poleg tega pa s svojo nafto, ribištvo in visoko tehnologijo prav lepo shajajo.

Ob predstavitvi zbirke »Pesmi« z leve: lavdator Feliks J. Bister, prevajalec Andrej Kokot, avtor Michael Guttenbrunner in njegov prijatelj Tonči Schlapper. Poročilo na 4. strani.

Več sto kmetov ogroženih

Okoli 400 kmetov v velikovškem okraju je bolj ali manj resno ogroženih v svojem obstoju. Vzrok za to alarmantno dejstvo so zahteve AMA (Agrarmarkt Austria), naj ji kmetje vrnejo 20 milijonov šilingov, ki naj bi jih ilegalno pridobili z nepravilno pridobljenimi mlečnimi kontingenti. Kmetje so seveda ogorčeni in Skupnost južnokoroških kmetov pri vseh pristojnih državnih institucijah in tudi pri mi-

nistrstvu za kmetijstvo že dalj časa zahteva za kmete ugodne rešitve.

Velikovški okraj je klasično področje za mlečno gospodarstvo, a dobavljanje mleka okrajni mlekarni v Velikovcu je seveda vezano na kontingente. Od leta 1987, ko so mnogi dobavitelji mleka prenehali s kmetovanjem, so drugi kmetje njihove kontingente, ki bi bili sicer vsem črtani, pokupili ali pa prevzeli in si s tem okrepili svojo

gospodarsko osnovo. Ohranitev kontingentov je bila po načelu »več mleka, večje so možnosti za preživetje« seveda tudi v smislu velikovške mlekarnice, kateri je začela groziti ukinitve. Mlekarna je kmete celo nago-varjala, naj prevzamejo kontingente drugih kmetov, predpisana količina oddanega mleka je bila enaka kot prej.

Kmetje so krepko investirali v potrebne stroje in preurejanje prostorov, zdaj pa naj bi za ne-

kaj, kar so opravljali v dobri veri in pošteno (vendar formalno ne v skladu s predpisi zakona o mlečnem gospodarstvu), bili dodatno kaznovani.

Prvič je AMA pregledovala poslovanje podjunskih kmetov leta 1989, vendar ni ukrenila ničesar. Letos pa je začela kmetom pošiljati odloke s pozivom za vrnitev zneskov, ki v enem primeru znaša prek 1,5 milijona, poprečno pa med 100.000 in 500.000 šilingi. Vsega skupaj AMA zahteva od njih prek 20 milijonov šilingov, ki naj bi jih nelegalno prislužili z mlekom. Skupnost južnokoroških kmetov je zato šla v protinapad, EL pa

bo nudila pravno pomoč. Frakcijski vodja SJK, zb. sv. Štefan Domej je pozval na pomoč predsednika državnega zbora Fischerja in doslej pristojnega kmetijskega ministra Fischlerja. SJK predlaga, naj bi legalizirali kontingente in s tem kmete obvarovali pred izgubo poklicne in življenjske eksistence. Kajti z vključitvijo Avstrije v EU bojo kontingenti sproščeni in bo anahronistična AMA postala nepotrebna. Podjunski kmetje nočejo biti grešni kozli za nekaj, kar je podpirala velikovška mlekarna in se je v manjših obsegih očitno dogajalo tudi drugod po državi. **Franc Wakounig**

Ne, ta vlada ne stoji pod dobrimi zvezdami; ta vlada je že ob svoji ustanovitvi pri kraju. Manj fantazije, manj poguma do prenove, manj politične koncepcije za izziv prihodnosti si skoraj ni mogoče predstavljati. Stari obrazi obetajo nadaljevanje stare politike. Koalicijski stranki sta si edini in enotni samo v enem težišču: v podiranju in odstranjevanju vseh socialnih pridobitev, ki si jih je priborilo avstrijsko delavstvo v zadnjem stoletju. Varčevalni paket – tako imenuje vlada svoj poskus uničenja socialne države – je najhujši napad na socialno šibke sloje po letu 1955, ko je prav tako koalicijska vlada krščanskih in socialnih demokratov uveljavila svoj

KOMENTAR

Piše dr. Franci Zwitter

delavci in nameščenci dunajskih prometnih obratov – tako imenovanega jedra socialdemokratov. Niso se

svoj napad na denarnice majhnih, a ne samo nanje, marveč tudi na vse druge socialne pridobitve: osemurni delavnik? – pa šment, če se delodajalcu ne splača; bolniško zavarovanje? – prvi dan bolezni si naj bolnik sam plača; potrebna rekreacija po bolezni? – da, med dopustom; zagotovljen večer življenja? – že že, vendar šele ponoči (torej po zvišanju starosti upokojitve), a tudi pri tem bo treba iz svojega žepa plačevati za zasebno življenjsko in pokojninsko zavarovanje; prost dostop do študija in izobraževanja? – seveda, kolikor si to vsak sam plača. Solidaren prispevek bogatih? – kje pa, saj to vendar ne reši proračunskih problemov! Vsaj potem

Nova stara vlada

zglasni pakt o mezdah in cenah, ki je takrat povzročil generalno stavko, ki pa je spodletela, zlasti s pomočjo Olahovskih tolpu rumenega sindikata in seveda policije.

Ni še mogoče predvideti, ali bodo nameravani vladni varčevalni ukrepi ponovno povzročili tako močan odpor; da se že širi – zlasti med sindikalno organiziranimi delavci – dokazujejo številne protestne manifestacije in zborovanja, kakor npr. med dunajskimi delavci in nameščenci v mestnih elektrarnah in plinarnah ter

jim še pridružili železničarji, kar bi bil nedvomno močan signal.

Ko je že pred več kot desetletjem takratni zvezni kancler Bruno Kreisky – pred volitvami – objavil svoj tako imenovani »Mallorca-paket«, ki je z obdavi v obdavi obrestih iz hranilnih šilingov v bistvu prizadel izključno bogatejši sloj prebivalstva, je začel v avstrijskem tisku vik in krik in Kreisky je volitve izgubil.

Tako resnicoljubno nova stara vlada torej iz taktičnih razlogov ni ravnala, šele po volitvah je objavila

ne, če hočejo bogati ostati bogati na hrbtu vseh tistih, ki nimajo izbire.

Toda kako to dopovedati predsedniku vlade in socialdemokratske stranke, ki prihaja iz banke in se lahko takoj vrne vanjo, če delavci njegovega vladanja več ne podpirajo, kakor si to želi?

In zakaj to sploh razlagati zastopnikom stranke, ki je že vedno podpirala bogataše?

In v ozadju čaka J. H. in snuje tretjo republiko. Ta vlada pa mu je najboljši pomočnik.

ŠTUDENTSKI KLUB

Kam v celovški megli?

Klubu slovenskih študentk in študentov na Koroškem ne gre odrekati optimizma in določene trdoživosti. To vsaj je eno od sporočil in spoznanj najnovejšega občnega zbora te študentovsko-stanovske organizacije, ki je potekal prejšnji teden, 23. novembra zvečer, v posebni sobi pri Joklenu.

Slovenskemu študentovskemu klubu na Koroškem nikoli ni bilo postlano z rožicami, a kljub temu je po ukinitvah vsakič ponovno vstal, bil ponovno ustanovljen. Vzrokov in povodov za preživetje pod geslom »premalo za življenje, preveč za smrt« je po mnenju sedanega odbora več, najglavnejši pa naj bi bil pomanjkanje identifikacije s klubom. Na Dunaju in v Gradcu se slovenska študentovska srenja zaradi žeje in lakote po domači besedi v zgolj nemškem okolju rade volje srečuje, se da vpreči v ojesi klubske dejavnosti in v tem

skupno kaj ukreniti? (Toliko nevsiljivo novinarsko retorično vprašanje.) Vsak se pač po svojih močeh in možnostih trudi za povezovanje svojih članov!

Če smo že pri retoriki. Klub v prihodnji sezoni med drugim načrtuje retorični tečaj, ker je bil zadnji zelo odmeven. Načrtovana sta tudi obiska pri rojarskih v nadiški dolini in pri madžarski narodni skupnosti v Sloveniji. Vigredi naj bi bil tudi športni dan in tekma s študenti mariborske pedagoške akademije. Morda pa bo v tem sklopu le mogoče navezati trajnejše stike s slovenskimi študenti na celovški pedagoški akademiji. Doslej na tej zvezi ni stika.

Kako bo s klubom šlo naprej, sedanji odbor, ki mu predseduje Adrijan Kert, sam ni vedel. Diskusija je pokazala, da je sivina celovške megle svoj pečat vtisnila tudi počutju odbornikov. Po daljši razpravi so se navzoči člani le odločili, da

Maloštevilni, a delavni

vidi tudi neko poslanstvo in globlji smisel. Na Koroškem pa zaradi naravne bližine doma te potrebe nima. Vrhu tega so člani že tako dejavni tudi v domačih društvih (ali pa naj bi bili). Klub je pač samo ena od številnih slovenskih društvenih in drugih ponudb.

Morda bi se koroškemu študentovskemu klubu vremena zjasnila, če bi imel svoje prostore, kjer bi se člani lahko srečavali? Isti križ tepe, kot vemo, tudi Koroško dijaško zvezo. Morda pa bi se dalo

bojo še enkrat poskusili in delati naprej in videli, kako se bo stvar razvijala. Zadnja ukinitve kluba je že štiri leta za njimi, in vsak ponovni začetek je bil temu primerno težji.

Po daljši diskusiji in nekaj čikih je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik: Adrijan Kert; podpredsednica in finančna referentka: Nataša Iskra; tajnica: Gabi Frank; referent za kulturo: Boris Pahtev; športna referentka: Marija Kop, Pietzka Veronika pa skrbi za PR (public relations) in zaščito živali. F. W.

EL: Krško treba zapreti

V zvezi z diskusijo, ki se je ponovno razplamtela okoli jedrske elektrarne JE Krško, se je oglasila tudi Enotna lista in zahtevala »skorajšnje zaprtje« slovensko-hrvaške nuklearke. V tiskovni izjavi je predsednik EL Andrej Wakounig omenil nedavni obisk slovenskih občinskih odbornikov v elektrarni in opozoril na nevarnosti, ki »izhajajo iz atomske sile« in izjavil, da »se EL odločno zavzema za to, da bi bilo območje Alpe-Jadran brez atomskih elektrarn«.

Predsednik EL nadalje ugotavlja, da so težave v energetskem

položaju Slovenije; Republika Slovenija pridobiva četrtno električne energije v krški nuklearki. Zato je verjetno, da bo ta elektrarna delovala vsaj še desetletje. Upoštevati je treba, da sta polovični lastnici državi Slovenija in Hrvaška in bi zato-rej bila potrebna pomoč obema državam. Wakounig v tej zvezi očita dvojno moralno Avstriji, ki da »iz Švice in od drugod uvaža električno energijo«. »Pri nas na Koroškem se govori in čuje le o JE Krško, medtem ko se o atomskih centralah v severni Italiji trdno molči.«

STRASBOURG – SVET EVROPE

Okvirna konvencija o zaščiti manjšin

Na srečanju najvišjih predstavnikov držav članic Sveta Evrope na Dunaju (oktober 1993) so se odločili za kompromisno pot glede sprejemanja posebnega dokumenta o manjšinskem varstvu – dodatni protokol k Evropski konvenciji o človekovih pravicah (EKČP) naj bi vseboval le pravice na kulturnem področju, obenem pa naj bi se pričelo delo za sprejetje širše zasnovane konvencije o zaščiti narodnih manjšin, ki bo sprejemljiva za čim širši krog držav in odprta tudi za nečlane.

V januarju 1994 je v okviru Sveta Evrope začel delovati poseben odbor strokovnjakov CAHMIN z nalogo, da v skladu z že sprejetimi mednarodno-pravnimi dokumenti in načeli Konference o evropski varnosti in sodelovanju (KEVS) pripravi osnutek okvirne konvencije in osnutek teksta dodatnega protokola k EKČP.

CAHMIN je v svojem delu upošteval doslej že opravljeno delo v Svetu Evrope, Konferenci o evropski varnosti in sodelovanju in Organizaciji združenih narodov. Pod pred-

sedstvom Philipa Borillata (Švica) je v relativno kratkem času uspel pripraviti tekst okvirne konvencije o zaščiti narodnih manjšin, ki ga je ministrski odbor Sveta Evrope sprejel na sestanku 10. novembra 1994.

Po dolgoletnih študijskih naporih in številnih poskusih in pripravljenih osnutkih posameznih strokovnjakov, skupin, nevladnih organizacij in posameznih držav je skupini CAHMIN uspelo uresničiti zamisel o sprejetju celotnega in obvezujočega mednarodno-pravnega dokumenta o varstvu manjšin in izpolniti prvi del mandata ministrskega vrha z Dunaja.

Temeljno izhodišče je, da je okvirna konvencija o zaščiti manjšin programski dokument, ki naj z ohlapno dikcijo zagotovi dovolj prostora za presojo držav o sprejemanju najustrežnejših ukrepov, ki naj pripadnikom posamezne manjšine zagotovijo možnosti za ohranjanje in izražanje identitete. V tem svojem osnovnem izročilu pomeni pripravljeni tekst okvirne konvencije korak naprej v mednarodnopravnem varstvu manjšin in kvalitativen premik pri obravnavi manjšin v mednarodnih odnosih.

Mag. Vera Klopčič, ekspert v delegaciji R. Slovenije v CAHMIN

Čestitke Frasnelliju

Vodja deželnozborskega kluba Südtiroler Volkspartei Hubert Frasnelli je na povabilo NSKS in EL slavil preteklo soboto pri Juenni v Čepičah svojo petdesetletnico. Frasnelli je klub nasprotovanju znotraj lastne stranke navezal stike s koroškimi Slovenci in čestokrat brez dlake na jeziku opozoril Avstrijo na neuresničene obljube in obveznosti, ki jih ima do svojih manjšin. Frasnelli je dosleden zagovornik samostojnega političnega artikuliranja narodnih skupin. Za srečanje z Abrahamom mu želimo vse najboljše!

VRTEC V KOTMARI VASI

Možnost tudi za dvojezično vzgojo

Preteklo soboto, 26. novembra, je bil za Kotmaro vas velik dan, odprli so namreč nov vrtec in tako za daljši čas rešili pereče vprašanje varstva in vzgoje

cerkvene predstavnike in seveda nastopajoče kulturne skupine ter učence ljudske šole in varovance novega otroškega vrtca.

tas stekli pogovori o upravljanju vrtca, saj občina stroškov vzdrževanja in plačila petih zaposlenih (1,5 milijona) sama ne bi zmogla. V soglasnosti z

občinski kuratorji.

Za kotmirsko faro je spregovoril v obeh deželnih jezikih župnik Maks Michor. Med drugim je dejal, da je v pogodbi med Caritas in občino tudi določilo, da »ostajajo vrata vrtca odprta tudi za dvojezično skupino«, kolikor se bo ob prijavi pokazala potreba po njej. Direktor koroške Caritas Viktor Omelko je med drugim dejal, da je kotmirski vrtec že petdeseta predšolska ustanova na Koroškem, ki bo delovala v okviru cerkve, ob tem pa je tudi ponovil stališče, da je mogoča ustanovitev dvojezične skupine. V slavnostnem delu je v imenu deželnega glavarja spregovoril deželni sekretar dr. Klaus Wutte, deželna svetnica Karin Achatz pa je dejala, da se je z začetkom delovanja tega vrtca delež v varstvo zajetih otrok na Koroškem povzpел že na 66 odstotkov in napovedala nadaljnje prizadevanje dežele na tem področju, med drugim naj bi uvedla tudi diferencirane, socialno prilagojene prispevke staršev.

Krški škof Egon Kapellari je

svoj govor opravil v spremstvu otrok, v besedi in molitvi pa je upošteval oba deželna jezika. Pri tem je poleg verskega vidika poudaril tudi pomen sožitja obeh narodnosti na Koroškem in seveda v kotmirski občini.

V kulturnem programu so zapeli trije domači zbori, med njimi tudi mešani pevski zbor SPD Gorjanci. Predstavili so se že tudi otroci vrtca s kratkim nastopom, učenci ljudske šole so zapeli ob Orffovem instrumentariju, za zaključek pa še posebej skupina dvojezičnih šolarjev.

Po blagoslovitvi vrtca, ki jo je opravil krški škof, je bil ogled vrtca, nato pa se je ob obilni zakuski, s katero so se izkazali kmetje in žene, razvila prijetna družabnost.

Ob vsej lepi in dobro pripravljene prireditvi, lepi stavbi in prostorih vrtca pa se vendar vsiljuje nekoliko grenki vprašanje: Prvič: kako to, da obstaja možnost za dvojezično skupino šole odtlej, ko je vrtec prešel v upravljanje Caritas, ko pa je občinski odbornik Enotne liste Jože Wakounig že lansko leto v občinskem svetu vložil predlog, da naj bi bil javni vrtec dvojezičen? Takrat je bila njegova pobuda z večinskim sklepom zavržena. Javni vrtec naj bi bil torej samo enojezičen – nemški, dvojezičnost pa je še vedno potisnjena v zasebno sfero. In drugič: Ali v občini Kotmara vas res ni otrok, katere bi starši prijavili k dvojezični vzgoji? Po izjavah pristojnih v občini in deželi ta čas namreč ni bilo potrebe po dvojezični skupini. Kdaj pa bo? Pa ne menda šele takrat, ko bo vse prepozno! Jože Rovšek

Vrtec svetlobe, zraka in sonca v Kotmari vasi

predšolskih otrok in s tem razbremenili zaposlene starše.

Zelo veliko število obiskovalcev se je zbralo v telovadnici ljudske šole, kjer je potekala uvodna slovesnost s kulturnim programom. V vrsti cerkvene in deželne prominence so pozdravili krškega škofa dr. Egona Kapellarija, direktorja koroške Caritas dr. Viktorja Omelka, zastopnika deželnega glavarja dr. Wutteja, deželno svetnico Karin Achatz, načrtovalce in predstavnike izvajalcev gradbenih del, goste iz sosednjih občin, politične in

Slovesnost ob odprtju je vodil kotmirski župan Hugo Götzhaber. Orisal je nastajanje vrtca in dejal, da je gradnja stala okrog 14 milijonov šilingov, k temu je dežela prispevala levji delež, in sicer kar 9,6 milijona šilingov. Z gradbenimi deli so pričeli lansko leto julija, pred tremi tedni pa so se v izgotovljen vrtec vselili otroci. Poudaril je tudi moderno zasnovano stavbo vrtca pod geslom »svetloba, zrak, sonce« z dodatnimi kolektorji za sončno ogrevanje. V letošnjem avgustu so med občino in koroško Cari-

deželno vlado je bila sklenjena pogodba s Caritas, ki je upravljanje vrtca predala kotmirski fari, za pomembne odločitve pa sta bila ustanovljena farni in

Ob otvoritvi vrtca so zapeli tudi dvojezični šolarji

20 LET ANSAMBLA »DRAVA«

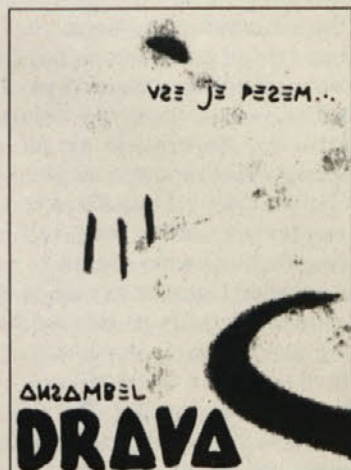
Iz Borovelj v širni svet

Formalnosti takoj na začetku: v soboto, 10. decembra zvečer bo pri Cingelcu na Trati ansambel »Drava« slavil svojo dvajsetletnico. Ob tej priložnosti bosta predstavljeni nova kasetna in CD-plošča z naslovom »Vse je pesem«. Izdajatelj je SPD »Borovlje«, založnik pa Mohorjeva. Ovitek za kaseto in CD-ploščo je delo likovnika Rudija Benetika, finančno pa sta ju omogočila domače društvo in KKZ. Plošči bo dodan zvezek z besedili pesmi in prevodi v nemščino.

Ansambel »Drava« je za novo kaseto oz. CD-ploščo ubral nove glasbene in tekstovne poti. Docela ju je namenil liriki živečih koroškoslovenskih pesnikov Gustava Januša, Fabjana Hafnerja, Janka Messnerja, Milke Hartmanove, Sonje Wakounigove, Janija Oswalda in Andreja Kokota. Besedila trinajstih pesmi so člani ansambla Roman Verdel, Bruno Petrischek in Tone Boschitz uglasbili sami, pri čemer so upoštevali sedanji instrumentalni sestav skupine natanko

našli svoj glasbeni izraz

Zgodovina ansambla »Drava« je povest o mladi samorastniški slovenskokoroški skupini, ki se z velikim navdušenjem

Ovitek nove kasete »Vse je pesem« članov in precejšnjimi finančnimi ter osebnimi žrtvami staršev sredi sedemdesetih let loti instrumentalne glasbe in skupaj z graškimi študenti ter pod vodstvom mentorja prof. Jožka Kovarčiča orje ledino najprej na domačem društvenem ter pozneje na splošnem manjšinskem kulturnem področju. To

je povest o skupini, ki je besedo o kulturno politični nalogi vzela in vselej jemala resno. To pa je tudi povest skupine, katere uradna občina Borovlje do danes ni opazila, kaj šele da bi jo povabila k sodelovanju, in tega ne moremo imenovati drugače kot nekulturno sprenevedanje in zanikanje pomembnega kulturnega dejavnika v občini, ki je znan daleč preko njenih ozkih meja. Ansambel »Drava« je pač slovenska skupina.

»Trio Verdel«

Ansambel »Drava« je bil ustanovljen maja 1974 kot »Trio Verdel«. Takrat so dijaki slovenske gimnazije Roman (harmonika), Irena in Helena Verdel (kitari), – slednja je sestrična prvih – nastopili na društveni materinski proslavi pri Cingelcu na Trati. Ta nastop je pomenil zgodovinsko prelomnico pri dejavnosti SPD »Borovlje«: prvič po letu 1955, ko je pojenjalo delovanje, se je pojavila nova skupina in z njo se je dejansko pričelo uspešno oživljanje društvene dejavnosti,

ki sega vse do danes. Borovlje odtlej niso bile več bela lisa na kulturnem zemljevidu koroških Slovencev.

Novembra 74 sledi preimenovanje tria v ansambel »Drava«. Povod je bilo gostovanje zbora graških študentov pri Cingelcu v okviru volilne kampanje KEL. Študentje so bili tako navdušeni nad korajžnimi borovljskimi godci in pevki, katerim se je medtem kot pevka pridružila Uši Kelih, zdaj poročena Schellander, da so jih angažirali za vso turnejo po Koroški. Pa še novo ime so dobili: ansambel »Drava«. V tej zasedbi je skupina igrala po vseh južnokoroških odrih, sodelovala je na demonstracijah in Roman je večkrat s svojo harmoniko udarno intoniral »Puntarsko«.

Gostovanja in nastopi

Sedanji sestav ansambla že peti. Tretja sprememba je bila leta 1978, ko sta se skupini pridružili Geli Ogris-Martič (poročena Schellander) in Milica Gasser. V tistem letu je ansambel skupaj s Plajberškim kvartetom in Andrejem Kokotom imel daljšo turnejo pri švicarskih Retoromanih. V tem sestavu je ansambel nastopal do leta 1983, takrat so se mu (četrt-

ta sprememba) pridružili Marjan Verdel (bas-kitara), Tone Boschitz (kitara), Peter Waldhauser (pevec) in pevka Mira Einspieler, poročena Grötschnig.

V tej zasedbi je ansambel spremenil svoj stil, posvetil se je starim pesmim in baladam ter besedilom koroških avtorjev. Leta 1987 je izdal kaseto »Panta rei« (Vse teče), ki je bila koj razprodana.

Letos je ansambel dobil svojo sedanjo podobo in tudi nov instrumentalni sestav. Pridružili so se mu Maria Frodl (violončelo), Bruno Petrischek (klavir) in Janez Gregorič (kitara), od prvotne skupine sta ostala samo Roman in Irena Verdel. Ostali člani so še Tone Boschitz (kitara), Marjan Verdel (bas-kitara) in Mira Grötschnig.

Posebne omembe vreden je glasbeni razvoj skupine. Medtem ko je bila na začetku v ospredju še avsenikarska glasba, so v teku let postale vse bolj pomembne lastne skladbe. Vštevši trinajst pesmi na novi kaseti je skupina zložila nad 30 lastnih skladb. Ansambel »Drava« je bil vselej tudi ambasador slovenskokoroškega glasbenega ustvarjanja.

Franz Wakounig

IZ ŽENSKEGA VIDIKA

AIDS ogroža tudi družine

piše Štefka Vavti

Danes, prvega decembra, po vsem svetu »praznujemo« tako imenovani svetovni dan aidsa. V kolikšni meri ste informirane o tej bolezni? Veste, kako lahko varujete sebe, vašega partnerja in vaše otroke?

Povpraševanja so sicer pokazala, da je avstrijsko prebivalstvo kar dobro informirano o tej bolezni in nevarnosti okužbe z njenim virusom, vendarle pa ne moremo mimo dejstva, da število novih okužb stalno narašča. To pa kaže, da med teorijo in prakso še vedno zija globok prepad. V praksi se kaj radi ziblujemo v prepričanju, da nas že ne bo doletelo.

Strokovnjaki svarijo, da število obolenj vsako leto naraste za približno 20 odstotkov. Tudi pri nas na Koroškem. Tako gledano pa lahko računamo s tem, da bomo morda že jutri našli v prijateljskem krogu človeka, ki je zbolel za aidsom.

To pa pomeni, da problema te nevarne bolezni ne moremo več omalovaževati, temveč se moramo z njim spoprijeti.

Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) in njen »Global Programme on AIDS« (GPA) opozarjata, da je nekako v sredini leta 1994 po vsem svetu zbolelo oziroma bilo inficiranih s tako imenovanim HIV-virusom okrog 14 milijonov žensk, moških in otrok. Problem aidsa je torej uničujoč, ogroža pa ne le osebe, ki so zbolele, temveč tudi njihove družine, prijatelje idr.

Najbolj zastrašujoče pa je dejstvo, da je vse več okuženih otrok. To še posebno velja za Afriko, kajti tam je bilo leta 1993 rojenih 700.000 otrok, katerih matere so bile inficirane s tem virusom.

Iz časopisov poznamo primere v Avstriji, ko so starši in učitelji prepovedali, da hodijo v šolo oziroma otroški vrtec otroci, ki so zboleli oziroma bili inficirani s tem virusom. Prav te kroge želijo nagovoriti iniciatorji svetovnega dneva o aidsu. Pomembno bi namreč bilo, da se javnost še bolj kot doslej informira, kje preti nevarnost okužbe in kje ne. Osebe, ki so zbolele za aidsom, potrebujejo v prvi vrsti našo podporo, ne pa moraliziranje, čes da so pač živele »prešušno«, da so same krive ali pa, kakor menijo nekateri cerkveni krogi, da je ta bolezen neke vrste »kazen božja« za nemoralno in grešno življenje...

Sprejmimo torej ta svetovni dan za spodbudo, da se podrobneje informiramo o nevarnostih in možnostih okužbe, da najdemo poti, kako se pred to boleznijo obvarujemo v našem zasebnem življenju in nenazadnje tudi za to, da se odpremo do vseh tistih, ki so za aidsom zboleli in potrebujejo našo pomoč, ne pa obsojanje in odklanjanje.

POKLON NEUKLONLJIVEMU DUHU IN HUMANISTU

Izšle Guttenbrunnerjeve »Pesmi«

Kako se oddolžiti pesniku in človeku Michaelu Guttenbrunnerju za njegovo neuklonljivo demokratično in humanistično ravnanje in za vso podporo koroški slovenski skupnosti drugače kot pa s prevodom njegovih pesmi? Da, prav tako se je zgodilo v petek, 25. novembra popoldne pri Joknu, kjer so založba Wieser, Slovenska prosvetna zveza in deželni kulturni referent dr. Michael Ausserwinkler pripravili predstavitev slovenske izdaje Guttenbrunnerjevih »Pesmi«. Prevod je zelo skrbno in občuteno opravil Andrej Kokot.

Predstavitve »Pesmi« je bila zares praznik zato, ker smo jih, kakor je dejal podpredsednik Slovenske prosvetne zveze Hanzi Weiss, s tem dnem prevzeli v našo kulturno zakladnico.

Koroški pesnik v eksilu Michael Guttenbrunner je bil letos ob svoji 75-letnici deležen številnih priznanj in simpozijev, ki so jih bistveno sooblikovali tudi koroški Slovenci. Hkrati ga je počastila tudi dežela z visokim odlikovanjem in

pretekli teden je dobil častni doktorat celovške alma mater, univerze.

Koroški Slovenci, katerim je slavljenec vsa leta po vojni nesebično, odločno in dejavno stal ob strani, so se mu za vse to oddolžili z zelo pozornim poklonom: z izdajo njegovih »Pesmi« v slovenščini.

Lavdacijo pesniku, ki je bila hkrati tudi informacija o njem, je imel vodja Izpostave avstrijskega inštituta za vzhodno in jugovzhodno Evropo v Ljubljani Feliks J. Bister. Poudaril je, da je »avanturist duha« Guttenbrunner zgodaj prišel med Slovence, ti pa mu zelo pozno izrekajo svoje priznanje.

Založnik Lojze Wieser, ki je pesmi izdal, je Guttenbrunnerja imenoval velikega duha, kateremu je slovenščina postala druga materinščina, politik in deželni kulturni referent Michael Ausserwinkler pa je prispodobno menil, da so se v tem letu začele na Koroškem sesuvati in podirati številne ovire, začetnik tega sproščanja pa je bil Guttenbrunner. Pesnik in slavljenec Guttenbrunner je

dovtipno ugotovil, da so njegove pesmi precej bolj nežne kot vsa slavlja. Njegove politične pesmi so drugačne kot Brechtove, tistih nekaj stičnih točk samo potrjuje njihovo izvirnost.

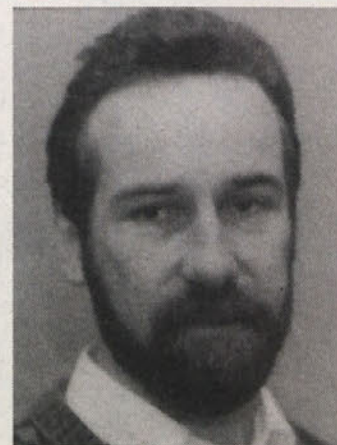
Preden je kitarist Janez Gre-

gorič tudi z lastno skladbo zaokviril dobro obiskano predstavitev, sta Michael Guttenbrunner in njegov osebni prijatelj Tonči Schlapper v izvirniku in prevodu prebrala nekaj pesmi iz zbirke »Pesmi«.

Franc Wakounig

Nagrada dr. Marketzu

Radiški župnik in vodja Dušnopastirskega urada dr. Jože Marketz je dobitnik letošnje deželne pospeševalne nagrade. Nagrado bo Marketz dobil za svojo disertacijo in znanstveno delo »Interkulturelle Verständigung im christlichen Konzept – Der Beitrag der Kirche zum Zusammenleben der slowenischen und deutschen Volksgruppe in Kärnten«. Za to delo je vodja DPU že dobil pospeševalno nagrado sklada za Kunschakovo nagrado, te dni pa je študija kot 12. zvezek cikla »Skupna Koroška – Das gemeinsame Kärnten« izšla pri Mohorjevi založbi. Izdajatelj pomembnega dela je nemško-slovenski koordinacijski odbor krške škofije, predstavila pa sta jo skupno z nagrajencem še prejšnja predsednika odbora, dr. Valentin Inzko in dr. Ernst Waldstein.

KONCERT IN RAZSTAVA

Advent v Šmihelu

Kitarist Janez Gregorič

Večnamenski prostor v far-nem domu v Šmihelu se je izkazal za idealnega posebno za prireditve, ki nimajo centralnega značaja. Intimno vzdušje in kvalitetna kulturna ponudba privabljata številno občinstvo in stolov ponavadi zmanjka.

Sobotni uvod v advent, kot je dejal predsednik kulturnega

društva Karl Grill, sta opravila dva priznana domača umetnika. Janez Gregorič, globaški glasbenik – kitarist, je zaigral skladbe iz angleške renesanse, (katere so tedaj igrali na lutnjo, saj kitare v sedanji obliki še ni bilo) preko 19. stoletja do danes, programu pa je dodal tudi svojo lastno skladbo, ki jo skromno imenuje Etuda.

Dvodnevno prodajno razstavo okrasnih predmetov Nežike Novak iz Bele pri Železni Kapli je z lepimi in globokimi besedami »uradno« odprl kapelški župnik Poldej Zunder. Povedal je tudi, da ima Nežika trenutno polne roke dela z oltarjem, ki bo že o božiču stal v cerkvi v Bad Kleinkirchheimu. Nežikini umetniški objekti pa gredo v prodajo »kot vroče zemlje, bi dejal, če tu ne bi šlo za umetnost«, se je pošalil Zunder.

S. W.

Umetnica Nežika Novakova

GALERIJA ROŽEK

Približana razstava

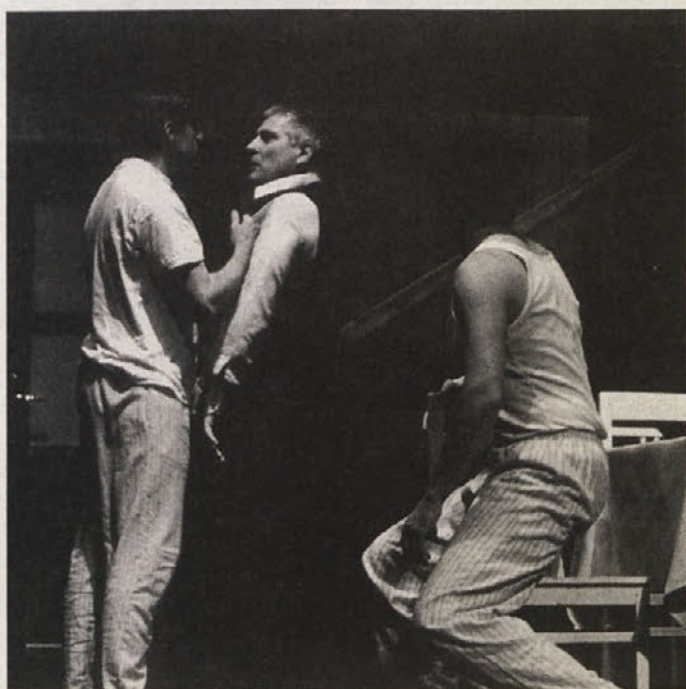
Ob približevanju umetnosti in umetnika

Likovne razstave so prireditve, ki po številu pritegnejo še najmanj obiskovalcev, razen seveda tistih, ki prikazujejo dela svetovnih mojstrov in se jih mnogi udeležujejo tudi iz prestižnih razlogov. Drugače pa je z razstavami umetnikov, ki so manj znani ali celo začetniki. Eden izmed razlogov za manjše zanimanje je prav gotovo tudi naše nepoznavanje in pomanjkljivo vedenje o izraznosti razstavljenih eksponatov. To pa predvsem pri sodobnih umetnikih, ki imajo svojo likovno govorico, se izražajo s simboliko, prijetnim ali neprijetnim vtisom, s posameznimi, laikom pogosto nerazumljivimi elementi.

Prav zato je pobuda galeristke Marije Šikoronja in muzejske pedagoginje Janje Zikulnikove, namreč približati umetnine in umetnika tudi običajnemu obiskovalcu, še kako dobrodošla.

Cikel »Približevanja« poteka v Galeriji Rožek že dalj časa, pretekli petek pa je bil že deseti večer. Zbralo se nas je kar pravnje število radovednežev, Zikulnikova pa nam je na pedagoško-didaktično osmislen način približala eksponente Willi-ja Bähra z razstave Objekti iz kamna, ki ta čas poteka v tej galeriji. Na poljuden način smo spoznavali njen smisel, izrazili svoja občutja ob njej, tudi kako kritično pripombo ali pomislek in kaj kmalu nam eksponati in umetnik niso bili več bav-bav, razstava nam je postala blizu, bolj razumljiva, kamen je neko oživel, dobil drugačno, bližjo izpovednost, lažje se je spojil s prej nerazumljivimi in nekako motečimi materiali. Udeleženci petkovega večera bomo v prihodnje z nekoliko bolj gotovimi koraki stopili v galerijo.

J. R.

Smrt trgovskega potnika

Smrt trgovskega potnika nam razkriva jasno, kruto, dosledno resnico o neuresničenosti in neuresničljivosti iluzij malega človeka, ki se mu vse dobro v njem sesuva v zmoto, napako, poraz. Willy Loman – trgovski potnik, prav do konca ne vidi resnice – ne v zvezi s svojim delom, ne v zvezi s svojo družino, ne v zvezi s svojo ostarelostjo. Ampak konec koncev bi bilo vseeno, ko bi jo videl. Vse je zgolj preživetje.

**četrtek, 8. decembra 1994, ob 14.30
v mestnem gledališču v Celovcu**

Jezik je duša

Janko Messner

Je bilo res govora o kulturnih stikih?

F. W. piše v Slov. vestniku 4. nov. t. l.: ... nadalje je bilo govora o kulturnih stikih in sodelovanju. ...

Da dela ravno govor našim novinarjem tolikšne nepremostljive neodpravljljive težave, bi bilo tragično, da ni absolutno neodpušljivo: saj vendar živijo od tega (svojega) govora, od besed, ki jih zapisujejo, da bi z njimi obveščali beroče ljudstvo in mu z njimi vliвали celó narodno zavest in podobno difuzno rečevje, hočem reči megleno navlako. Naj mi končno že kateri od njih razodene, kaj si pravzaprav misli, ko pričakuje od ljudstva tako imenovano narodno zavest: da bojo ljudje brali njegov pokvarjeni slovenski jezik?

Seveda bi bil moral zapisati: nadalje je bil govor o kulturnih stikih.... Rodilnik je uporaben, se pravi upravičen samo v zanikanem stavku: o tem pa sploh ni bilo govora. Najbolje pa se je ognitil tej – po vsej podobi iz nemščine izvirajoči – frazi (davon ist nicht die Rede) in rabiti glagol: o tem pa sploh niso govorili!

Sicer pa mi je povsem razumljivo, da naši novinarji zmeraj spet nasedejo, ko pa desetkrat na dan slišimo iz Ljubljane čez Ljubelj na Koroško, da je bilo v Sloveniji ali v svetu »govora« o tem in tem. Vendar prav zato nas nihče ne more odvezati slovničnih pravil, saj smo jezikovno tostran Karavank še bolj ogroženi kot onstran. Že v dobi Janežičeve Bčele so klicali prebujeni Slovenci iz Ljubljane: »Storte vi kaj gori v Celovcu, mi ne moremo!«

S. K. pa v Našem tedniku, ki je jezikovno prav zaradi njega zmeraj manj naš, 30. 9. t. l. méni, da bodo »visoke kredite konec koncev« morali odplačati uporabniki.... Zanimivo, da Slov. pravopis razlaga »kredit« samo s pojmom zaup in veljave. In potem ima še glagol kreditirati iz razlago: na u p a nje ali vero dati.

Zakaj le dandanes »kredite« odplačujemo, namesto d o l g o v e ali p o s o j i l a? In še »visoke« jih novinar imenuje, namesto v e l i k e. In »konec koncev« ima v Slovenskem pravopisu tudi lepšo slovensko besedo – n a v s e z a d n j e! Torej takole: Pototschnig je prepričan, da bojo v e l i k a p o s o j i l a n a v s e z a d n j e morali odplačati uporabniki.

PREMIERA NA RADIŠAH

Poučno in zabavno o luni

Vsak dan nas spremlja, razen seveda takrat, ko je ne vidimo, kadar je mlaj. Toliko lepih pesmi je bilo že napisanih o njej, o tem fantovskem soncu. Vpliva na zaljubljenca, na bolne, na psihično labilne, na živali. Peslaja v luno, nekatere luna nosi, drugi pa so za luno. Ko so leta 1969 na njej pristali ameriški astronauti, bi bilo skoraj konec njene skrivnosti, a le za učenjake, med ljudstvom pa je kar ohranila svojo magično privlačnost. Tudi vesoljci niso razkrili njene temne plati. Luna ostaja luna v dobrem in slabem, njene mene so še vedno štiri.

Slovenski pesnik Boris A. Novak je zložil zanimivo dramsko pesnitev Mala in velika luna, torej o prvem kraju in polni luni.

Radišani z režiserjem Marjanom Bevkom so jo začeli letos študirati na seminarju mladinskih igralskih skupin v Fiesi in glej, v soboto so jo zaigrali radovednemu občinstvu.

Nekoliko nenavadna postavitev prizorišča, ki se je raztezalo kar po vsej dvorani kulturnega doma, je že uvodoma napravila vso stvar še bolj zanimivo. Med gledalci je bila pot, lahko bi bila tudi rimska cesta, po kateri so se gibale lune (kar tri – tri mene), komet repatec, sonce, zvezda večernica in druga, verjetno danica, ter zemljiska bitja: kapitan ladje, krmar, kuža, mačka...

Prav zanimivo. Predstava se je sicer začela kar prereno z nastopom nekoliko toge in strogo uradne severnice, vendar sta jo brž razgibala pijani kapitan ladje in njegov nabriti krmar. Pokvaril se je kompas, zvezda severnica se jima je skrila, kaj pa zdaj, kako pluti na odprtem morju?

Luna ima težave. Nikoli ji ni prav: kot prvi krajec je pretanka, potem se debeli, končno pa je spet nesrečna, ker je predebela. Pa vendar je v primerjavi s soncem lahko kar zadovoljna. Vsaj vsake štiri tedne, ko je mlaj, se lahko spočije, sonce pa mora svetiti vsak dan,

zato je presrečno, da se vsaj kdaj luna postavi medenj in Zemljo in povzroči sončni mrk. Temne strani pa mu kljub temu ne pokaže!

Zelo posrečeni so bili prizori s kužkom, ki je lajal v luno, z dvema ženicama z nočnimi posodama, ki opazujeta soseda, ki ga luna nosi in hodi po strehah.

prav primerni. Glasbo za predstavo je komponiral Aleš Kresnik, posneli so jo v Radiu Slovenija, na predstavi pa sta bila zanj zadolžena Adrian in Boris Povše, z lučjo pa sta ravnala Hannes Tolmaier in Niko Wieser.

V igri se je krepko poznalo lektorstvo Ane Mlakarjeve, saj

Ježeš, padel bo, luna ga nosi!

Sonce je z luno celo zaplesalo

No, kdor hoče še kaj več zvedeti o luni, naj si predstavo ogleda! Kot rečeno, je bilo prizorišče vsa dvorana. Vse(ne)mirje je pač neizmerno, prav tak je nebesni svod. Mladi radiški igralci so ga dobro obvladali, k temu pa je v veliki meri pripomogel tudi gib koreografije Alenke Hain. Ta je bil pravi in ustrezno prilagojen posameznim vlogam. Preprosto sceno sta izdelala Milan Hrast in Andrej Lampichler, kostume pa Breda Varl, Neži Orasche, Ani in Marija Tolmaier; ti so bili za svetleča nebesna »bitja«

je bil jezik, čeprav precej zahteven, tekoč, pravilno poudarjen, lepo artikuliran.

In na koncu še beseda o glavnih akterjih – igralcih. Eni so bili bolj spretni, drugi še nekoliko okorni, tega pa jim seveda nihče ni zameril, saj so še tako mladi. Pravo presenečenje pa sta bila Aleksander Tolmaier, ki se je zelo razživel in bil pravi in v vseh vlogah, in mladi Samo Lampichler (krmar, kuža). Da se ob pohvali le ne bi preveč prevzel, kajti, Samo, nikoli nisi tako dober, da ne bi mogel biti še boljši. J. R.

Občni zbor SKD »Globasnica«

Preteklo nedeljo, 27. 11. 1994, je imelo Slovensko kulturno društvo »Globasnica« svoj redni občni zbor, na katerem so sprejeli vrsto častnih članov in sila ropotavo, nediferencirano, agresivno in nedodelano resolucijo za poenotenje struktur koroških Slovencev.

Iz poročil o delovanju zbora MePZ »Peca« so se izjasnile predvsem tri točke: turneja po Severni Ameriki, kaseta in sodelovanje pri Carmini Burani. Zasluge za te podvige gredo predvsem zborovodji Stanku Polzerju. Glavna točka društvenega delovanja je ustanovitev otroškega zbora »Živ žav«, ki

ima pod vodstvom Travdi Lipuševe 35 člančkov. Folklor pa je slavila svojo 20-letnico.

V prihodnje se bojo v Globasnici okrepljeno posvetili odskri dejavnosti, kajti zadnja tri leta niso bili v stanju postaviti na oder lastne odrske produkcije. Načrtovana je tudi ustanovitev otroške in mladinske odrske skupine, sploh pa hočejo jezikovno delo z otroki okrepiti in pospeševati slovensko govorico, kajti nemščina tudi v Globasnici in, po izjavah predsednika Sadovnika, tudi v slovenskih družinah bolj in bolj izpodriva slovenščino.

Pri volitvah je bil Bernard

Sadovnik izvoljen za novega predsednika SKD »Globasnica«, Luka Hudl je njegov namestnik. Tajnica je Marija Wautsche (Marija Smrečnik), Luka Kordesch je blagajnik (Peter Hutter), Kristijan Koren je knjižničar (Marija Golavčnik).

Kot častni člani so bili sprejeti: Janez Petjak (pevovodja in ustanovitelj MePZ »Peca«, Fric Hrast (predsednik), Alojz Gregorič st. (predsednik in režiser), Albert Smrečnik (predsednik in ustanovitelj folklor), Raimund Greiner (predsednik), Janez Lesjak (tajnik), Janez Hudl (blagajnik) in dr. Peter Vencelj (podpomočnik društva). f. w.

PRIREDITVE

PETEK, 2. 12.

- ŠENTPETER pri Šentjakobu, v VŠGP
od 8.00 do 12.00 Dan odprtih vrat na Višji šoli za
gospodarske poklice
- CELOVEC, v Mladinskem domu, Mikschallee 4 – SAK
18.30 Redni občni zbor Slovenskega atletskega kluba; vsi
člani vabljeni!
- ŽVABEK, v farni cerkvi – KPD »Drava«
po maši Koncert duhovnih in adventnih pesmi
- ŽELEZNA KAPLA, v zgornji sobi Zadruga
19.00 Redni občni zbor Zadruga-Market, r. z. z o. j.; vsi člani
vabljeni!
- CELOVEC, pri Joklnu – KD »Pri Joklnu«
19.00 »Kindergartenprojekt Westsahara«, dr. Hannah
Fischer - predavanje z diapozitivi ob čajanki

SOBOTA, 3. 12.

- ŠENTPRIMOŽ, v kulturnem domu – SPZ, SPD »Danica«
19.30 B. Nušič: Mister Dolar (komedija), gostuje KUD
»Zarja« iz Trnovlja pri Celju
- ŠMIHEL v farnem domu – KPD Šmihel
13.00 Tečaj za odrsko razsvetljavo, vodi Niko Krištof
- ŠENTPETER pri Šentjakobu, v VŠGP
8.30 Dan staršev in občni zbor združenja staršev; od 9.30
do 12.00 se bodo starši lahko pomenili z učitelji o
šolskem uspehu svojih otrok
- VOGRČE, pri Florjanu
19.30 Premiera igre »Čiren čaj in juha kokos pokos kvak
kvak« (Feri Lainšček); nastopa mladinska gledališka
skupina iz Vogrč; režija Pepej Polesnik
- ŠENTJAKOB v farnem domu – SPD »Rož«
15.00 J. W. Grimm: Pepelka; gostuje dramska skupina
»Julke Dolžan« iz Breznice pri Žirovnici
- CELOVEC, Slovenska gimnazija
11.00 Pobratenje med Zvezno gimnazijo za Slovence in SPD
»Bilka« iz Bilčova; nast. SPD »Bilka«, oba gimnazijska
zbor in »Vaščani pojo«
- KOTMARA VAS, v društveni sobi – SPD »Gorjanci«
19.30 Občni zbor SPD »Gorjanci«

NEDELJA, 4. 12.

- RADIŠE, v kulturnem domu – SPD »Radiše«
20.00 Plesni tečaj za napredujoče, vodi dipl. plesni učitelj
Gregej Krištof; prijave do 2. 12. Andreju Lampichlerju,
tel. 74 01 56
- BISTRICA na Zilji, v kulturnem domu – SPD »Zila«
18.00 Premiera lutkovne igre »Na zeljnem listu« (Philip
Tatsh); nastopa lutkovna skupina SPD »Zila«, režija
Rihard Grilc
- SLOVENJI PLAJBERK v gostilni Folta
13.30 Miklavževanje
- BOROVLE, pri Cingelcu na Trati – SPD »Borovlje«
16.00 Miklavževanje za otroke
- BILČOV, pri Miklavžu – SPD »Bilka«
14.30 C. Goldoni: Sluga dveh gospodov (komedija); gostuje
mladinska igralska skupina SPD »Gorjanci«
- DOBRLA VAS, Lido – Društvo upokojencev
11.00 Srečanje v adventu; sod. pevka skupina SPD
»Danica« iz Šentprimoža
- RADIŠE
od 16.00 do 20.00 Miklavževanje po domovih; dru-
žine, ki želijo obisk Miklavža, naj sporočijo to A. Lam-
pichlerju po tel. 74 01 56

TOREK, 6. 12.

- TINJE, v domu
19.30 Predstavitve pesniške zbirke Bojana Piska »Sončni
bog«
- CELOVEC, pri Joklnu – KD »Pri Joklnu«
19.30 »Viel Blech um nichts« - Das original Nachbarnduo
Peter Raab in Ralf Holub, glasbena predstavitev v
gostilni

SREDA, 7. 12.

- GLOBASNICA pri Šoštarju – SAK
20.00 Disco-večer; pripravljen je tudi srečolov z dragocenimi
dobitki (mdr. razna potovanja)
- TINJE, v domu
14.30 Diapredavanje »Preko prelazov in predorov v Švici«;
pred. dir. Mirko Srienč

ČETRTEK, 8. 12.

- CELOVEC, v Mestnem gledališču – KKZ
14.30 Arthur Miller: Smrt trgoveškega potnika - gostuje
Mestno gledališče ljubljansko, režija Žarko Petan

PETEK, 9. 12.

- TINJE, v domu – KIS
19.00 Občni zbor Kmečke izobraževalne skupnosti

SOBOTA, 10. 12.

- BOROVLE, pri Cingelcu na Trati – SPD »Borovlje«
20.30 Praznovanje 20. obletnice ansambla »Drava«; ob tej
priložnosti bo tudi predstavitev nove kasete in
CD-plošče

PRIREDITVE

SOBOTA, 10. 12.

- ŠENTJANŽ v stari šoli – SPD »Šentjanž«
20.00 J. Nestroy: Lumpacij vagabund; nastopajo domači
igralci, režija Marjan Hinteregger
- TINJE, v domu
19.30 Koncertni večer – klavirski duo Alenka in Igor Dekleva
- RADIŠE, v kulturnem domu – SPD »Radiše«
19.00 Družabni večer s počastitvijo društvenih članov, ki
praznujejo v tem letu okrogle jubileje

NEDELJA, 11. 12.

- ŠENTPRIMOŽ, v farni cerkvi – KKZ, SPD »Danica«,
Farna skupnost
14.30 Oljka – kantata za soliste, zbor in orkester (ob
150-letnici rojstva Simona Gregorčiča); sod.: MePZ F. B.
Sedej iz Števerjana, MePZ Hrast iz Doberdoba, MePZ
Podgora in pevci iz Štandreža, Rupa Peč, Mirko Filej,
Alenka in Lojze Bratuš, Mladinski simfonični orkester,
dirigent Hilarij Lavrenčič
- ŠMIHEL, v farni cerkvi – KPD Šmihel
14.30 Adventno petje; sod. MePZ »Gorotan, otroški zbor
»Živ-žav«, MoPZ »Valentin Polanšek«, instr. skupina
Hilde Petrič – Logar
- ŠENTJANŽ, v stari šoli – SPD »Šentjanž«
15.00 J. Nestroy: Lumpacij vagabund; režija Marjan
Hinteregger (ponovitev)

PONEDELJEK, 12. 12.

- BELJAK, Paracelsova dvorana v mestni hiši
19.00 Spominska slovesnost v čast beljaškemu borcem in
žrtvam odpora v nacionalsocializmu, govoril bo
Michael Guttenbrunner, mag. Andrea Lauritsch

TOREK, 13. 12.

- ŽELEZNA KAPLA, v hotelu Obir
19.00 Občni zbor Posojilnice-Bank Železna Kapla; vsi člani
vabljeni!

NEDELJA, 18. 12.

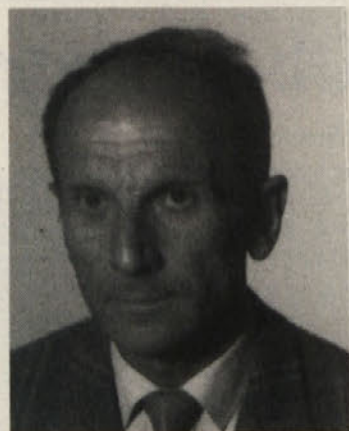
- ŠMARJETA V ROŽU, v farni dvorani
19.00 Premiera igre »Festival ropotulj, zvoncev in kuhinjskih
loncev« (Jana Kolarič); režija Alenka Bole – Vrabec

Intenzivni tečaj za dvojezične učiteljice in učitelje
Inštitut za šolsko in socialno pedagogiko celovške uni-
verze prireja seminar na temo

DVOJEZIČNA VZGOJA IN DVOJEZIČNO
ALFABETIZIRANJE

Referentka: dr. Monika Nehr, univerza Berlin
od 9. 1. do 15. 1. 1995
Kraj: Fernstudieninstitut (IFF), Sterneckerstr. 15,
Celovec, v avli
Svojo udeležbo javite do 5. 1. 1995 na naslov:
dr. Vladimir Wakounig, Institut für Schul-
pädagogik und Sozialpädagogik,
Universität Klagenfurt/Celovec, A-9022,
tel. 0463/27 00-558 ali faks 0463/27 00-562
Čas: 9. 1. od 14.00 do 18.00; 10. 1. od 14.00 do 16.00;
11. 1. od 14.00 do 18.00; 12. 1. od 14.00 do 18.00;
13. 1. od 14.00 do 18.00; 14. 1. od 9.00 do 18.00;
15. 1. od 9.00 do 18.00.

Milan Kupper sedemdesetletnik

Milan Kupper, nekdanji profesor na slovenski gimnaziji in dolgoletni odbornik Zveze slovenskih organizacij, slavi danes, 1. decembra, svojo sedemdesetletnico. Rodil se je v Velikovu, tam obiskoval šole, a še pred maturo je bil prisiljen

obleči vojaško suknjo, tako da je »uradno« zaključil gimnazijo šele po koncu vojne. Študiral je v Gradcu in zatem poučeval po glavnih šolah in gimnazijah na Koroškem. Ko so ustanovili Zvezno gimnazijo za Slovence, je seveda takoj začel poučevati na njej. Njegovi predmeti so bili matematika, telovadba in geografija. Leta 1958 se je poročil z Bognarjevo Lenčko z Bistrice pri Šmihelu, ki jo danes vsak pozna kot avtorico otroških pesmi Lenčko Kupper. V zakonu so se jima rodili trije otroci, danes pa se Milan in Lenčka z veseljem ukvarjata že s svojimi vnuki.

Dragi Milan, v imenu Zveze slovenskih organizacij in Slovenskega vestnika Ti želimo še veliko zdravih in srečnih let!

Dober dan, Koroška

NEDELJA, 4. 12.

13.00 ORF 2

PONEDELJEK, 5. 12.

17.20 TV SLO 1

PREDVIDENA VSEBINA

– Dve leti generalnega konzulata Republike Slovenije v Celovcu
– Za krepitev samozvesti in v obojestransko korist: pomoč kmetom-gozdarjem v Dobrovi
– Novourejeni vrtec v Kotmari vasi je samo enojezičen: kot da Slovencev sploh ne bi bilo...
– Miklavž prihaja, z njim pa peklenski pajdaši...
– Božično drevo Slovenskega prosvetnega društva »Bilka« v Bilčovu za Slovensko gimnazijo
– Adventno srečanje katoliških žena

Radio Koroška

SLOVENSKE ODDAJE

- Četrtek, 1. 12.**
18.10 Rož – Podjuna – Zilja
- Petek, 2. 12.**
18.10 Kulturna obzorja
- Sobota, 3. 12.**
18.10 Od pesmi do pesmi – od srca do srca
- Nedelja, 4. 12.**
6.30 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (Marija Perne)
- 18.10 Dogodki in odmevi
- Ponedeljek, 5. 12.**
18.10 Koroški program o kulturni krajini: Ob primeru dejavnosti v Selah.
- Torek, 6. 12.**
18.10 Partnerski magacin
- Sreda, 7. 12.**
18.10 Društva se predstavljajo
21.05 Kako poslušati glasbo? Osrednji koncert SPZ

SPD »Borovlje« • »ansambel DRAVA« • Mohorjeva
vabijo ob 20. obletnici ansambla na predstavitev CD plošče in kasete

»Vse je pesem ...«

v soboto, 10. 12. 1994,
ob 20.30 pri Cingelcu
na Trati pri Borovljah.

SLOVENSKI VESTNIK

Uredništvo

Tarviser Straße 16
9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija
tel. 0 46 3/51 43 00-30, 33, 34 in 40
faks 0 46 3/51 43 00 71.

Usmerjenost lista

seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Uredniki

Jože Rovšek, Sonja Wakounig,
Franc Wakounig

Izdajatelj in založnik:

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Str. 16
9020 Celovec/Klagenfurt
tel. 0 46 3/51 43 00, faks 0 46 3/51 43 00 71

Tisk

Založniška in tiskarska družba z o. j.
Drava, Tarviser Straße 16
9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija
tel. 0 46 3/50 5 66, faks 0 46 3/51 43 00 71

VOLITVE V SLOVENIJI

Po nedelji bo vse jasno

Kakšna bo dejanska razdelitev politične moči slovenskih strank po nedeljskih občinskih volitvah z gotovostjo ni mogoče napovedati, okvirni obrisi pa se že kažejo. Agencija za javnomnenjske raziskave Delo Stik je namreč pretekli teden izvedla poskusne volitve v 22 slovenskih občinah, in sicer v 11 mestnih in 11 podeželskih. Za manjše občine so anketarji vzeli vzorec 400, za mestne 500, za Maribor 800, za Ljubljano pa celo 1300 volilcev. Merili so tudi volilno udeležbo. Najmanjša je bila v Ljubljani,

58,4, največja pa v Murski Soboti, 89,6 odstotka.

Splošna ugotovitev poskusnih volitev je ta, da bo s strankarskih list največ občinskih svetnikov izvoljenih iz Drnovškove stranke **Liberalne demokracije Slovenije**, predvsem pa njeni kandidati vodijo v mestnih občinah. Največ glasov so dobili v Ljubljani in Mariboru, Slovenj Gradcu, Murski Soboti, Velenju in Ptuj, na drugem mestu pa so še v Kopru, Novem mestu, Novi Gorici in Kranju. Takoj za liberalnimi demokrati je Janševa **Socialde-**

mokratska stranka Slovenije. Največ us-

AVSTRIJA V SLOVENIJI

Predstavila so se tudi slovenska podjetja

Tajnik SGZ Jože Picej na sejmu v Ljubljani

V okviru izvoznega strokovnega sejma Avstrija v Sloveniji, ki je pretekli teden potekal v Ljubljani, so se predstavile tudi nekatere slovenske firme iz Koroške: Carimpex-Cartronik, mednarodna družba Korotan, Karanta exp-imp. Dunaj, lesno podjetje Gasser, Slovenska gospodarska zveza pa je predstavljala tudi Mohorjevo in Zvezo-Bank z združeno zvezo.

Nasploh pa namerava Slovenska gospodarska zveza odslej sodelovati na vseh slovenskih sejmih, na skupnih stojnicah pa bo predstavljala včlanjene slovenske gospodarske organizacije. Da pa bi bila predstavitev popolna, je že pred časom firmam poslala vprašalnik, katerega podatke bi za posamezne firme uporabila v skupni predstavitveni brošuri. Ob tej priložnosti poziva vsa podjetja, ki vprašalnika še niso izpolnili, da to store in ga pošljejo na sedež SGZ, Paulitschgasse 9/3/2, 9020 Celovec, tajnik Jože Picej, tel. (0463) 50 88 02, fax. 51 23 65 - 19.

peha naj bi požela v Celju, Kranju, na drugem mestu pa je v Ljubljani in Murski Soboti.

Tretja po moči v mestnih občinah naj bi bila **Združena lista socialnih demokratov**. Vodi v Kopru, v Mariboru je druga, v Velenju pa tretja, v Ljubljani je na četrtem mestu ob precej izenačeni razdelitvi glasov.

Krščanski demokrati imajo najmočnejšo volilno bazo v Novem mestu, v Ljubljani, Celju, Slov. Gradcu, Novi Gorici, Kranju in Ptuj, pa so po glasovih tretji. Zanimivo je, da je v Novi Gorici na poskusnih volitvah največ glasov prejela regionalna stranka **Zveza za Primorsko**, v Celju in Slovenj Gradcu je druga po glasovih **Demokratska stranka upokojencev**, v Mariboru in Kopru pa tretja. **Zeleni** so močni v Velenju in Murski Soboti – na drugem in tretjem mestu – prav enako pa kaže na Ptuj in v Novem mestu **Slovenski ljudski stranki**.

V manjših mestnih in podeželskih občinah pa je razporeditev volilcev precej drugačno. Tam so po glasovih najmočnejši krščanski demokrati, drugi so liberalni demokrati, tretja socialdemokratska stranka, precej v ozadju, razen v občini Ravne-Prevalje, pa je združena lista. Na podeželju pa je precej močna tudi Podobnikova Slovenska ljudska stranka.

Iz bežnega pregleda se ponuja ugotovitev, da bo v mestih največ glasov pobrala liberalna demokracija, za njo pa socialdemokratska stranka. V industrijskih mestih in v Kopru bodo uspešni reformirani komunisti (ZLSD), Gorenjska bo največ glasov dala Janševi socialdemokraciji, Dolenjska pa Peterletovim krščanskim demokratom in ljudski stranki.

Zanimivi so tudi rezultati poskusnih volitev županov. V Ljubljani je največji odstotek glasov zbral dr. France Bučar (skup. volilcev) pred dr. Dimi-

trijem Ruplom (LDS) in dr. Levom Kreftom (ZLSD). Ostali štirje kandidati za drugi krog verjetno nimajo nobenih možnosti. V Mariboru največ volilcev zaupa dr. Alojzu Križmanu (skup. vol.), v Novi Gorici dosedanemu županu Tomažu Marušiču (SLS), v Kopru pa je Avreljo Juri (ZLSD) zbral absolutno večino, 72,7 odstotka glasov.

Kandidati za župane občin bodo v večini primerov voljeni neposredno, mnogi izmed njih niso na strankarskih listah, pač pa kandidirajo s podporo skupine volilcev, tako tudi v Kranju Vitomir Gros, ki ima kar dobre izgleda za uspeh.

Merjenje moči v občinah nujno še ne bo zrcalilo tudi dejanskega stanja na državnem nivoju, saj bodo mnogi volilci oddali svoj glas kandidatom, ne pa strankam. Tudi strankarski vodje na republiškem nivoju pri občinskih volitvah nimajo tako odločilnega vpliva. Občine v Sloveniji so bile doslej precej samostojne, to zahtevo pa bodo volilci izrazili tudi na nedeljskih volitvah.

Jože Rovšek

ŠEŽE IN OBIČAJI NA SLOVENSKEM

Advent – čas pričakovanja

Veliko ljudi praznuje božič zgolj zaradi tradicije, kristjani pa se nanj začnejo pripravljati že v adventnem času. Z božičnimi prazniki so povezani številni običaji, ki žal vse prehitro tonejo v pozabo. Nekateri mislijo, da ne sodijo v sodobni čas in zato marsikje nekdanji tako polni skromne lepote danes postajajo božični prazniki »parada blišča in bahavosti«, za prenekatero žensko pa eno samo garanje. Vse to pa seveda z božičem, pa naj nam pomeni najlepši krščanski praznik ali zgolj družinski, nima kaj dosti opraviti. Še je čas, da kaj postorimo in božičnim praznikom vdahnemo čar miru, duhovnega veselja, upanja in tolažbe ter vere v sožitje.

Od adventa do božiča

Po krščanski tradiciji je božič dan, ko se praznuje Jezusovo rojstvo. To je dan miru in veselja, na katerega se kristjani začnejo pripravljati že v adventnem času. Beseda advent pomeni prihod. Pripravljajo se štiri adventne nedelje, te pa pomenijo štiri obdobja zgodovine stare zaveze: prazgodovino od začetka do Abrahama, dobo očkav od Abrahama do kraljestva, dobo ustanovitve kraljestva od babilonske sužnosti

in dobo po vrnitvi iz babilonske sužnosti do Kristusa. Ta adventni čas ponazarja adventni venec, spleten iz smrečja, na njem pa štiri sveče in trakovi. Ker za krščansko vero pomeni Kristus luč sveta, prižgejo vsako nedeljo eno svečo več. Tradicija adventnih venčkov prihaja iz Nemčije, razširjena pa je tudi pri nas. Ponekod so ti veneci še vedno iz smrekovih ali borovih vej, vedno več pa je tudi z vso pozlato in dragimi svečami ter še dražji trakovi »obogatenih« vencev. Toda ti

so kar preveč dragoceni, da bi ob vhodu v dom pozdravljali ljudi dobre volje, kaj šele, da bi se na njih prižgala sveča, ko pride čas zanjo.

Tudi nekatere šege, ki izvirajo iz poganskih običajev, proti katerim se je krščanstvo sprva odločno borilo, naposled pa mnoge od njih sprejelo ter jih nekoliko spremenilo v skladu s krščansko pobožnostjo, komaj da še kje živijo. Žal pa so izgubili tudi mnogi lepi običaji decembrskih dni, ki so povezani s svetniki.

Sveta Barbara in cvetje ... Lucija in svetloba

Ta svetnica je po legendi živela v 3. stoletju in je bila tako lepa, da jo je oče, poganski kralj Diosur, zaprl v stolp. Zahteval je, da se poroči s kraljevičem Fabricijem, ona pa je to odklonila, ker je sprejela krščansko vero. Oče je pobesnel, jo umoril in takoj ga je zadela kazen: vanj je treščila strela. Na dan, ko praznuje svoj god ta lepa svetnica, je treba po stari šegi odrezati češnjeve, višnjeve ali slivove vejice. Do božiča se bodo razcvetele, če jih boste na godovni dan svete Barbare odrezali pred sončnim vzhodom ali po sončnem zahodu, jih dali za nekaj časa v toplo vodo, nato pa v vazo v zakurjeni sobi. Na Slovenskem pa so včasih dajali na ta dan kaliti žitno zrnje. Z mladim zelenim

žitom so potem okrasili bogkov kot ali jaslice.

Morda se letos spomnite tudi Lucije, svetnice, ki prinaša svetlobo. Lucijino, 13. december, je po starem (julijanskem) koledarju najkrajši dan leta. Temo in grozo je bilo po starem poganskem običaju treba pregnati z lučjo. Legenda pripoveduje, da so Lucijo mučili in ji iztaknili oči, po čudežu pa se ji je vid spet povrnil. Včasih so na Slovenskem Lucije hodi le od hiše do hiše in porednim otrokom grozile z vilicami, pridne pa obdarile s sladkarijami. Ponekod pa so na dan svete Lucije prižigali sveče po hiši, da bi pregnali zimsko temo. Kdo ve, če kakšna svečka, prižgana na Lucijino, ne bi pregnala tudi temačne črnoglednosti in mraza v kakšnem ljudomrznežu?

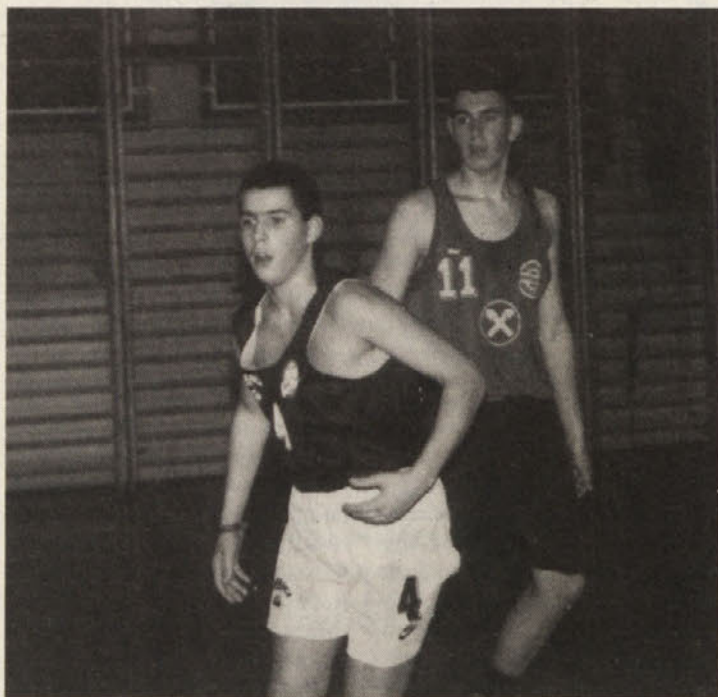
Se nadaljuje

Piše Katarina Lavš

KOŠARKA

Piše Eda Velik

Mladi košarkarji polnijo koše

Nejc Jager se razvija v odličnega košarkarja

V zadnjih dveh tekmah so bili košarkarji SAK nenavadno razpoloženi, saj so obakrat dosegli prek 100 točk.

SAK (juniorji) – ASKO Landskron 137:19 (66:11)

Štefan Sienčnik 22, Miha Kranjc 20, Marko Holešek in Janez Tomc 18, Simon Wein 16, Stojan Vavti in Klemen Kranjc 14, Davorin Lempl 13, Nejc Jager 10, Filip Ereiz 2.

Feldkirchen – SAK (mladinci) 33:156 (14:72)

Tomaž Jager 44, Stojan Vavti 34, Luka Korošec 24, Rok

Mišvelj in Filip Ereiz 20, Tomi Hribnik 11, Marko Kuežnik 3.

Janez Ribnikar, trener košarkarjev SAK: »Presenečen sem nad igro mojih varovancev!«

Janez Ribnikar je profesor športne vzgoje v Ljubljani, na osnovni šoli, kjer poučuje, pa vodi tudi košarkarsko sekcijo. S tem športom je povezan že 25 let, najprej kot igralec, pozneje kot sodnik in nazadnje kot trener.

Letos ga je vodstvo košarkarske sekcije SAK nagovorilo, da v tej sezoni trenira slovenske košarkarje v koroški ligi.

»Priznati moram, da sem prišel na Koroško dokaj skepti-

Trener Janez Ribnikar

tičen, kajti delal sem v Sloveniji, kjer mislim, da je košarka sorazmerno zelo dobro razvita. Ko pa sem spoznal te fante, sem bil prijetno presenečen, saj so imeli že kar nekaj košarkarskega znanja, in to tudi v primerjavi s košarkarji teh let v Sloveniji.

Tudi višina je, če gledam ostale koroške klube kar zavidljiva. Ta generacija 14 do 15 let starih fantov je kar zanimiva, tako da bi z dobrim strokovnim delom tudi koroška reprezentanca lahko več pomenila.

Kar se tiče tekem, moram reči, da smo z izjemo enega samega spodrselja pri juniorjih in mladincih vse zmagali. V drugem delu prvenstva upam, da bomo po dobrih pripravah vigredi ta poraz inadoknadili obeh kategorijah osvojiti prvo mesto.«

SLOVENSKI ATLETSKI KLUB

Gradnja kabine napreduje

Trener SAK dr. Ivan Ramšak poziva vse pristaše SAK, da po možnosti priskočijo na pomoč ter pomagajo pri gradnji kabine v Grabštanju. S privoljenjem posestnika Helmuta Hambruscha je nekaj najbolj zagnanih pristašev že začelo z delom.

Vsak konec tedna se lahko vključite v delo ali pa lahko po-

magate kako drugače. V ta namen je Albin Waldhauser (tovarna ICA) dal na razpolago 1000 sveč, katere so z znakom SAK oblikovale šolske sestre v Provincialni hiši.

V adventnem času bodo te sveče napredaj pri vseh odbor-
nikih, igralcih in pristaših. Slovenski atletski klub pri-
poroča nakup.

ŠAH

KOROŠKO PRVENSTVO

V 4. razredu in B oz. C imata drugi ekipi Slovenske športne zveze/Posojilnica Celovec II oz. Slovenskega športnega kluba »Obir« iz Železne Kaple dobre možnosti za osvojitve naslova. Šahisti SŠZ II so v dvoboju z doslej drugouvrščeno Admiro iz Beljaka slavili visoko zmago 4:1, z enakim rezultatom pa so »Obirčani« premagali drugo moštvo Velikovca.

SAK VABI NA

redni občni zbor

v petek, 2. 12. 1994
ob 18.30 uri
v Mladinskem domu.
Vsi člani prisrčno vabljeni!

Disco večer

v sredo, 7. 12. 1994
ob 20 uri
pri Šoštarju v Globasnici.

NOGOMET SAK NARAŠČAJ

V prvenstvu tekmuje 9 ekip

SAK s svojim naraščanjem tekuje v petih kategorijah, v posameznih starostnih skupinah pa celo z več ekipami. Skupno tekmuje v 9 ekipah okrog 120 mladih nogometašev. Predvsem tako imenovani centri za naraščaj v Pliberku, Celovcu in Šentprimozu so se izkazali za posebno pomembne, saj so temelj za nadaljnji razvoj. Vse ekipe vodijo izkušeni trenerji, ki pa mladim nogometašem poleg osebnega športnega napredovanja omogočajo tudi še druge pozitivne učinke moštvenega športa.

Jesenski del prvenstva so posamezna moštva naraščajnikov končala takole: Zelo uspešno delujejo v centru v Vidri vasi pri Pliberku. Od štirih

moštev so tri na prvem, eno pa na drugem mestu.

Na 1. mestu so:

SAK pod 8 (trener Poldej Sadjak),
SAK pod 10 (trener Pavel Stekl),
SAK pod 12 (trener Silvo Kumer).

Na 2. mestu je

SAK pod 14 (trener Christian Lopinsky).

Obe ekipi najmlajših nogometašev pod 8 Celovec (trener Tomo Milonig) ter pod 8 v Šentprimozu (trener Peter Štern) zasedata 3. mesto.

V Celovcu pa so se moštva uvrstila takole:

SAK pod 10 (trener Robert Germ), 5. mesto,

SAK pod 12 (trener Janko Woschitz), 6. mesto,

SAK pod 16 (trener Mirko Oraže), 4. mesto.

SMUŠKI SKOKI

V Zahomcu velike prireditve

Športno društvo Zahomec je v preteklem letu zgradilo skakalni center, ki je bil svečano odprt ob 40-letnici obstoja društva. Center so zgradili v najkrajšem času s pomočjo nešteti prostovoljnih pomočnikov.

Enkratna lega skakalnega centra ter seveda organizacijske sposobnosti društva so pripomogle, da so bile za zimsko sezono 1994/95 dodeljene sledeče velike prireditve:

■ 4. 12. 1994 – Avstrijsko prvenstvo na 75-metrski skakalnici ter skoki za Ziljski pokal v spomin dr. Janka Wiegeleja – (na tem prvenst-

vu bodo sodelovali vsi člani avstrijskega A-moštva)

■ 8. 12. 1994 – industrijski pokal

■ 3. 1. 1995 – Sulzenbacher-cup – prireditve, ki šteje za nordijsko kombinacijo

■ 8. 1. 1995 – koroško prvenstvo

■ 19. 2. 1995 – finale za Avstrijski pokal

Kot je videti, so bile ŠD Zahomec tako na deželni kakor tudi na avstrijski ravni dodeljene velike prireditve in to je seveda izredno priznanje društvu.

Iz Zahomca pa sporočajo, da tekmovalje v nedeljo, 4. 12. zaradi pomanjkanja snega žal odpade.

JUDO Na koroškem deželnem prvenstvu v judo-športu šolske mladine v nedeljo, 20. novembra v Beljaku je dijak slovenske gimnazije v Celovcu Darko Urbajs (prvi z leve) zasedel prvo mesto. Čestitamo!

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO

objavlja natečaj za planinsko fotografijo na temo

»Planine v sliki«

Kot vsako leto, tudi letos vabimo vse planince-fotografe k sodelovanju. Slike s planinskimi motivi naj bi imele velikost 30 x 21 cm.

■ Vsak udeleženec lahko pošlje 3 slike. Vsaki sliki je treba dati geslo, pošljite jih do 31. 12. 1994 na: Slovensko planinsko društvo, Tarviser Straže 16, 9020 Celovec

■ Razstava slik bo sredi januarja »Pri Joklnu«.

Čakajo vas lepe nagrade.